

Rump: Jeg skal tillade mig ved denne 1ste Behandling, at sige nogle Ord, om det end ikke skal blive mange, idet jeg nemlig ikke antager, at der egentlig godt kan være to Meninger om det Velbegrundede i dette Lovforslag. Forholdene i Horsens ere jo i det Væsentlige ikke forskjelligte fra Forholdene i de fem andre Byer: Aalborg, Randers, Aarhus, Odense og Helsingør, i hvilke der er en særskilt Byfoged og en særskilt Borgmester, og i Horsens er, saaledes som Motiverne til Lovforslaget oplyse, nu Indbyggertallet en hel Del større end i den ene af disse 5 Byer og omtrent lige saa stort som i to andre af dem. Vil man gaa længere tilbage i Tiden, tvivler jeg ikke paa, at der ogsaa for alle disse 5 Byer vil have været et Tidspunkt, hvor der har været to Embedsmænd, uden at Indbyggertallet har været saa stort, som det nu er i Horsens. Derfor er der fra den Side vistnok god Grund til at oprette et Embede til, og det Samme maa man utvivlsomt ogsaa sige, naar man tager Hensyn til Forretningerne, saaledes som de nu i Almindelighed stille sig i Byer, der saaledes som Horsens ere i raak Fremgang. Efter den nye kommunale Ordning af 1868 har Borgmesteren, hvad Enhver veed, som kjender Forholdene i Byerne, ikke saa ganske lidt at bestille; han er født Formand i de vigtigste Udvalg, bliver meget ofte valgt ind som Medlem og dermed som Formand for andre Udvalg, og er Byen i nogenlunde raak Fremgang, kan det, hvis Borgmesteren virkelig vil udfylde sin Plads, ikke undgaa i større Byer, at han maa offere over Halvdelen af sin Tid til Borgmesterforretninger. Følgen deraf vil blive i større Byer, at han bliver nødt til at overlade Mæere af Byfogedforretningerne til sin Fuldmægtig, end heldigt er for Forretningerne, eller er det en Mand, der har særlig Interesse for Byfogedforretningerne og mener, at de ere de vigtigste, og at han særlig maa tage sig af dem, vil det ikke kunne undgaa i saadanne Byer, at det kommer til at gaa ud over Borgmesterforretningerne. Jeg kan derfor ikke, naar disse Momenter tages sammen i Betragtning, se Andet, end at Lovforslaget maa siges at være vel begrundet, og at der er særlig god Anledning til nu, da der er Embedsledighed, at stille Horsens By i Klasse med de andre fem Byer, hvor der er en særlig Borgmester. Ved Siden af dette Hovedpunkt er der et andet, nemlig Spørgsmaalet om de to nye Embedsmænds Lønninger. Her gaar Regjeringsforslaget ud paa, at Borgmesteren skal lønnes som Retsbetjent af første Klasse og Byfogden som Retsbetjent af anden Klasse. Mig forekommer det nu,

at der havde været god Grund til efter den Vigtighed, som begge Embeder have, ogsaa at sætte Byfogden i første Klasse; men naar ikke desto mindre Byfogedembedet er sat i anden Klasse, antager jeg, at det staar i Forbindelse med, at samme Embede i nogle af nævnte fem Byer staar i anden Klasse, og det netop i de største af dem, nemlig i Aarhus og Odense. Som bekjendt søgte jo Regjeringen for nogle Aar siden at faae Embederne i disse Byer løste op i en høiere Klasse, men uden at det den Gang lykkedes. Der kunde anføres en Del for desuagtet at sætte det her omhandlede Embede i første Klasse; men paa den anden Side, naar Regjeringen har ment at burde foreslaa, at Embedet sættes i anden Klasse, kan der ikke godt være Tale om fra Thingets Side at foreslaa det sat op i høiere Klasse. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger.

Babu: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede sidste Taler, og skal kun dertil føie en Tak fra Horsens til den høitærede Justitsminister for Lovforslagets Fremkomst og udtale de bedste Ønsker for dets videre Skjæbne. Jeg skal dernæst oplyse om, at da der for næsten en Menneksalder siden var Balance i Horsens Byfoged- og Borgmesterembede, rørte Befolkningen sig for at opnaa en Deling af Embedet. De indgav et Andragende, og dette fandt Medhold ikke blot i Kommunalbestyrelsen, men ogsaa hos Amtmanden over Skanderborg Amt. I Ministeriet stødte Sagen imidlertid paa Modstand, og efter hvad der er sagt mig, var dette mest begrundet i, at Embedsforretningerne, som den Gang vare lønne med Sportler, vanskelig lod sig dele paa en saadan Maade, at der til ethvert enkelt Embede blev henlagt en passende Indtægt. Det ere vi jo nu komne ud over, efter at vi have faaet en Lønningslov for Borgmester- og Retsbetjentembeder. Forøvrigt skal jeg ikke føie videre til disse Udtalelser end det glædelige Faktum, at efter Oplysninger fra Horsens have Embedsindtægterne i 1882—83 udgjort 18,000 Kr. og i Gjennemsnit af de sidste 10 Aar 17,500 Kr., saa at der ventelig ikke vil blive Tale om noget overvættets stort Tilskud fra Statskassens Side.

Clausager: Som oplyst i Motiverne, har Horsens ganske vist flere Indvaanere end Helsingør og omtrent lige saa mange som Aalborg og Randers, og da disse Byer have